

ЛЕОНІД ПЛЮЩ НА ВОЛІ! ЗДОРОВИЙ УМОВО І ЗНЕСИЛЕНИЙ ФІЗИЧНО СОВЕТСЬКИМ „ЛІКУВАННЯМ”, НА ЗАПРОШЕННЯ ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦІЇ ПРИХАВ З ДРУЖИНОЮ І СІНАМИ ДО ПАРИЖУ

ДРАМАТИЧНЕ ЗВІЛЬНЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО МАТЕМАТИКА МАЄ МІЖНАРОДНУ УВАГУ

Від минулої п'ятниці, 9-го січня, до понеділка, 12-го січня, між Дніпропетровськом в Україні та Парижем у Франції, з короткими етапами в міст Чоп на советсько-мадярському кордоні та у Відні, столиці Австрії, розігралася велика драма звільнення — під натиском світової публічної опії — запропорного до советського закладу умововорих перед 3-ма роками цілком здорового, тоді 33-літнього українського математика-кібернетика Леоніда Плюща та його перерізу, разом з дружиною та двома синами на Захід, з короткою зупинкою насамперед в австрійській столиці Відні і тепер в Парижі, куди він приїхав на виразне запрошення президента Франції, Жискара д'Естена. Драматичність цього звільнення та подорожі на Захід збільшувала обставина, що до останньої хвилини не було ще певності щодо такої можливості. Як відомо, перше повідомлення про можливість звільнення Плюща подано „з дисидентів ких джерел” у Москві 28-го листопада 1975 року. Два тижні пізніше, 10-го грудня, з тих самих джерел поподано, що советські власті повідомили дружину Л. Плюща, Татяну Житнякову, що її муж буде звільнений до п'яти днів. Коли ж вона в тому часі зголошлася до Дніпропетровського закладу для умововорих, її поінформовано, що там про це „нічого не знають”. Опис повідомлено з Москви, що Плюща звільняють 5-го січня, але звільнили його щойно в четвер, 8-го січня, без дозволу побачитися з родиною в Києві, з якою він зустрівся на неповну годину щойно в містечку Чоп на советсько-мадярському кордоні.

Про ці справи, як і про приїзд Плюща до Відні та опис до Парижу інформую паризький кореспондент „Свободи” Т. Дж. в передній телефоні депеші.

„ЦЕ БУВ ОДИН ЖАХ...” —
КАЖЕ ЛЕОНІД ПЛЮЩ

Париж, 12-го січня. (Т. Дж. — телефоном). „Це був один жах!” — це єдине, що сказав сам Леонід Плющ на запит кореспондентів про його ув'язнення в закладі для умововорих у Дніпропетровську, а його позовиле, децю піддухле лице та замітне фізичне знесилення потверджували його слова.

Розповідь про приїзд Леоніда Плюща і його родини до Європи може бути довга або коротка. В кожному разі — довга чи коротка — була це драма для всієї української громади, зокрема для французької опії. Сьогодні вже преса запитусе себе, чому так перейнялася цією справою французька громада. Кажеться тому, що при приїзді попередніх втікачів із Советського Союзу була мова про людей з вузьким колом зацікавлення. В даному ж випадку була людина, якою займалася вся французька суспільність, і була це людина, яка перша вирвалася з відти, звідки немає повороту”, тобто із психіатричної лікарні.

Драматичне напруження існувало на кілька днів перед виїздом Л. Плюща тому, що подавалося різні дати, хоч підкреслювалося, що він має бути звільнений 5-го січня. Коли його дружина приїхала по нього до Дніпропетровська, їй заявили, що він буде звільнений, але невдовзі коли. В зв'язку з тим виринуло припущення, що його взагалі можуть не випустити. Вона повернулася до Києва і можна уявити собі трагічні переживання її і його. На Заході далі існувала непервність, чи він буде звільнений, чи ні. Щойно пізніше прийшла вістка, що в п'ятницю, 9-го січня, Л. Плющ буде на станції в Чопі. І дійсно він там був в п'ятницю і мав тільки 45 хвилин, щоб попрощатися з матір'ю і сестрою. Драматич-

Леонід Плющ після приїзду до Відні

не було це, що сказала Татяна Плющ на прикордонній станції в Марчегі, що Л. Плющ не знав, куди його везуть, і ввесь час давали йому ці самі „ліки”, що й раніше, не сказали, що він звільнений і що побачить родину. Він довідався про це щойно в Чопі від прикордонників мадярських і чеських.

Попрошавшись з матір'ю і сестрою, Леонід Плюща, його дружину і синів посаджено в поїзд і вони поїхали на Братиславу. Подорож тривала цілу ніч і в суботу, 10 січня, о годині 10:30 вранці, уже по цьому (австрійському) боці неувражної зони, з'явився два вагони, сильно контрольовані озброєніми австрійськими прикордонниками. По австрійському боці чекало приблизно 100 осіб, в тому й українці, представники (з Парижа) організації української молоді у Франції. До поїзду кинулись журналісти, яких охорона не допускала. Вони пробували кидатися до вагонів, які були заслонені фінанками. До вагону вийшли тільки: представник Міжнародного Комітету Математиків в обороні Плюща, Мішель Бруе з перекладачкою, два представники Інтернешнел і англійський лікар-психіатр. Після 10-ох хвилин виїшов лікар і заявив, що Плющ є зовсім нормальною людиною, але виїхав вчорашній фізично „лікуванню” і переживаннями останніх днів. Опис вийшла Татяна Плюща і заявила, що сьогодні годі розповідати про обставини звільнення і про здоров'я її чоловіка. Коли він буде в стані, він про це все сам розповість. Опис вийшов Леонід Плющ, який на питання журналістів відповів тільки одне: „Це був жах”.

Французький адвокат, який в свій час був призначений Татяною Плющ до оборони і який їздив до Києва і до Москви, мав змогу дістатися до вагону і говорити з Плющем кілька хвилин. Л. Плющ йому сказав, що він надзвичайно вдячний за всі заходи в його справі і що основна проблема тепер це є „вирвати тих, які залишилися там”. Татяна Плющ згодом заявила, що в самому тільки психіатричному заведенні в Дніпропетровську залишилося ще 60 ув'язнених осіб. На питання про

ї майбутнє, вона відповіла, що „наше майбутнє — це свобода”.

З Марчегі родину Плюща забрано автомашиною до Відні. Українці, які там були присутні, могли тільки підійти до авто і через вікно скласти привітання від українців. Леонід Плющ відповів українською мовою: „Я дуже дякую і я дуже зворушений”. Автомашина відїхала, а австрійська охорона відтягувала тих, що були біля авто.

В годині 6-й по полудні в Марчегі відбулася пресова конференція, під час якої відповіли на питання журналістів давала Татяна Плющ. Леонід Плющ не був присутній на конференції. Участь журналістів не була дуже численна. Ставилося питання про майбутнє, на що Татяна Плющ відповіла, що перша справа — це видужання чоловіка. Ред. Богдан Осадчук, кореспондент швейцарського часопису, поставив питання: що вам відомо про заходи України за кордоном? На це Татяна Плющ відповіла зі слезами в очах, що вона і навіть її чоловік в ув'язненні знали про ці заходи, а вона тепер не знаходить слів висловити подяку всім українцям.

Леонід Плющ перебував в одному з місцевих готелів, але до нього не можна було дістатися. Тоді виринуло припущення, що родина Плюща одержала візи до Франції і правдоподібно в неділю, 11 січня, відлетять до Парижу.

В Парижі ця вістка викликала хвилювання, тим більше, що французьке радіо, як ніколи раніше, надало широкого розголосу цій справі. В годині 2-й по полудні радіо передало точні інформації про приїзд родини Плюща, включно з часом літака, годинною приземлення тощо. На летищі, зібралася понад 100 осіб і було об'явлено, що на пресову конференцію можна буде легко дістатися, але опис, виявилася навапак. Була листа для т.зв. комітету зустрічі, яка включала кільканадцять осіб, а дістатися на цю листу було майже неможливо. Була окрема кімната для преси, в якій було шість українців.

Так як і в Марчегі, Леонід Плющ виглядав піддухлий на обличчя, незвичайно втомлений, при будь-яких питаннях закривав руками очі, так наче б не здавав собі ще

ЛЕОНІД ПЛЮЩ І ЙОГО ДОЛЯ

Плющ Леонід Іванович Народився 1939 року в місті Нарин Тянь-Шанської області в родині службовця. Батько пропав без вісті на фронті в десантних військах 1941 року. Мати працює робітницею в одеському санаторії. 1956 року Леонід Плющ закінчує середню школу із срібною медаллю, хоча він протягом чотирьох років був прикутий до ліжка через туберкульоз кісток. 1962 року Леонід Плющ отримав диплом інженера-математика у Київському держуніверситеті, розпочав працю науковця — дослідника в Інституті кібернетики Академії наук УССР. Молодий учений опублікував декілька статей в галузі математичного моделювання та біоніки. На нього звертають увагу, як на талановитого і надійного науковця. Але одночасно на Леоніда Плюща звертає увагу і КГБ — установа, як відомо, до жадної науки непричетна. Приводом послужив лист українського математика до редакції газети „Комсомольська правда”. В цьому листі Леонід Плющ протестував проти закритого судового процесу над Гінзбургом і Галасковим у Москві. Він характеризував такі незаконні процеси над вільнодумцями, як зловисний рецидив сталінського терору. Совість людини, сумління громадянина кличуть його на захист конституційних прав і свобод, офіційно гарантованих советським законом і повсякчас порушуваних владою. В липні 1968 року Леонід Плюща звільняють з Інституту кібернетики. Науковець, який ще вчора керував філософським семінаром у своєму інституті, ледве влаштується (через рік після звільнення) брошурувальником. Його звільняють і звідти за те, що Леонід Плющ підписав листа до Організації Об'єднаних Націй. Леонід Плющ

Леонід Плющ перед його арештом

протестує проти переслідування людей за переконання, і за це його самого переслідують, позбавляючи зарплати до існування. Коли в січні 1972 року на Україні починається хвиля репресій, скерована проти вільнодумної інтелігенції, першою її жертвою стає Леонід Плющ. 15-го січня після тривалого обшуку київського математика заарештовують. Рік тривав слідство. Доказів проти Леоніда Плюща КГБ не має — і тому його визнають... божевільним. Спеціалісти в галузі психології та теорії ігор запропорують до найкращих в Україні в Союзі спеціалістів. Дружина молодого науковця Тетяна Житнякова — Плющ втекла на захист беззаконно ув'язненого чоловіка. За це її теж позбавляють праці, відбираючи шматок хліба у двох малих дітей Леоніда Плюща.

Завдяки змобілізованій міжнародній публічній опії, невимовна трагедія цих українських жертв советського режимного жорстокості нарешті закінчилася. Перед Плющами — нове життя на волі, які так прагнуть ще тисячі інших подібних жертв у СССР.

справи з того, що діється навколо нього.

Обличчя в нього жовте і підпухле, він кульгав — він мав коліс сухот пальців в нозі — спірався він або на дружину, або на старшого сина. Преси його в Парижі не показали, він тільки пройшов попри пресову кімнату до сідуючої кімнати. На пресовій конференції знову відповіли давала Татяна Плющ, стараючись це робити якнайкоротше (це її друга пресова конференція у двох днях). Питання журналістів торкалися знову майбутнього, на що вона відповідала, що майбутнє залежить від здоров'я чоловіка. Було питання про це, яку роль відіграв ставовище французької комуністичної партії. Вона відповіла, що не знає, але вона вдячна всім, хто обороняє її чоловіка і вдячна за становище цієї партії. Українці старалися стримуватися з нею, але на це було лише кілька хвилин. Перше питання було: чи говорите українською мовою? Відповідь була: „Аджеж. Я закінчила український Педагогічний інститут в Києві”. Вона говорить гарною мовою. Декому з українців вдалося добитися до самого Плюща і передати привітання від українців, від СКВУ і зокрема від Митрополита Мстислава, який телеграфічно переслав привітання та запевнення матеріальної допомоги в разі потреби та можливості переїзду до ЗСА. Плющ подякував поправною українською

мовою і заявив, що покищо неактуальне, бо перша справа — це викуватися. Плющ познайомився з цією особою снів, які рівнож говорять гарною українською мовою. Після конференції можна було підійти до Татяни Плющ і передати телеграму від Митрополита Мстислава і привітати. Вона дуже врадувалася цим, заявивши, що вона знає про це, бо її повідомлено це у Відні про телеграму Митрополита Мстислава і про готовість допомоги з боку УПЦеркви і СКВУ. На питання, „Де Вас можна знайти”, вона відповіла: „наш, як дітей возить комітет опікується нами, як малими дітьми і через них можна буде скомулякуватися”. За кілька днів буде відоме місце побуту Плюща і його родини. покищо він перебуває в одного з членів комітету, а перша справа — це лікування, яке потриває принаймні кілька тижнів.

Дуже цікаві коментарі французької преси, яка наголосила те, що вчора сказав один із адвокатів, які їздили до Києва і який, до речі, не був на листі комітету зустрічі: „Сьогодні кожний хоче мати Плюща для себе. Я надіюсь, що пані Плющ, яка його відстоювала так сильно там, відстоїть його і тут”. С коментарі на тему, чому Франція надала такого розголосу справі Плюща. Позитивні коментарі кажуть, що така кампанія в обороні Плюща не могла лишитися без добрих наслідків. Другий коментар такий, що у (Закінчення на стор. 4-й)

СОВЕТСЬКОМУ СОЮЗОВІ ЗАГРОЖУЄ НОВА ХАРЧОВА КРИЗА

Мос.ва. — Газета „Сельская Жизнь” і інші советські газети заговорили про нову загрозу для советської економіки, а саме, майже цілковите знищення озимини в наслідок великих безсніжних морозів, зокрема в Білорусії, Врибалтійських країнах і майже на всій території України. Названа газета відмічає, що снігові опади в грудні були такі незначні, що сніг навіть не покрит тонкою верствою засіяних площ і сильні морози знищили багато посіяної озимини. Також закордонна преса, зокрема „Нью Йорк Таймс”, інформують, що мільйонів життів в СССР діє всього 137,2 мільйонів тонн зерна, тоді коли за планом передбачалося зібрати 215,6 мільйонів тонн. Значить, недобір вносить 78 мільйонів тонн, щоб купити кусок м'яса, сала, яєць чи молока.

преса пригадує, що минулорічний збір зерна в СССР — на 10-му році володіння Леоніда Брежнєва — тільки незначно перевищує збір з 1965 року (121,1 мільйонів тонн), після якого пішов у відставку Никита Хрущов.

Знову ж і листи з України говорять про загрозливу ситуацію. В одному з них кається про страшну посуху літом 1975 р., яка висушила засів в кількох східних областях. Врожай на західно-українських землях був непоганий, але скошене зерно своєчасно не підібрали, а потім почалася дощова погода і багато збіжжя пропало на полі. Недостача хліба відчувалася тепер майже в усіх областях України. В деяких місцевостях продають вже тільки по одному буханці хліба. Мешканці в багатьох містах стоять годинами у чергах, щоб купити кусок м'яса, сала, яєць чи молока.

Передача радіо „Свобода” і „Вільна Європа” слухають 65 мільйонів громадян в комуністичних державах

Вашінгтон. — Рада для розгляду питань міжнародного радіомовлення у річному звіті, опублікованому тут в грудні, інформують, що уряди Советського Союзу, Болгарії, Польщі та Чехо-Словаччини мають переглянути своє ставлення до передачі радіо „Свобода” і „Вільна Європа” та припинити їхнє заглушування. Заглушування радіопересилань суперечить принципам Європейської конференції для справ безпеки і співробітництва та підписаній в Гельсінках декларації, — говориться у звіті Ради СССР, Болгарії, Польщі і Чехо-Словаччини по сучасну пору є єдиними країнами в світі, які заглушують радіопересилання. Уряд ЗСА повинен в цій справі поробити відповідні заходи і

пояснити урядам згаданих країн, — кається у звіті, — що на сучасному етапі розвитку світової політики радіо „Свобода” і „Вільна Європа” не перешкоджають, а навпаки — сприяють відпруженню у міжнародній політиці.

Рада також інформують, що згідно з даними дирекції обидвох радіостанцій, передача регулярну слухають понад 65 мільйонів громадян СССР та країн Східної Європи, у тому десятків тисяч працівників державного і партійного апарату. Передачі названих радіостанцій, — відзначається у звіті, — користуються довірою слухачів, котрі черпають з них надійну інформацію та об'єктивні аналізи подій у комуністичних і демократичних країнах.

Адмірал Зумвалт вимагає звільнення Генрі Кіссінджера

Нью-Йорк. — Виступаючи в часі минулого вівторка в пленумі „Ротарі клубу” в Коммодор готелі, адмірал Елмо Зумвалт обвинуватив державного секретаря Генрі Кіссінджера в поширюванні неправди і в обмані Конгресу та американського народу. Кіссінджер, на думку адміра-

ла, не інформував правдиво Конгрес про порушення Советським Союзом багатьох договорів, в тому договорів про обмеження стратегічної зброї. Адмірал Зумвалт вважав, що президент Форд повинен звільнити Кіссінджера з посту державного секретаря.

В Ньюарку помер сотник Зенон Стефанів

Нікарк, Н. Дж. — В суботу, 10-го січня, 1976 р. в Ньюарку помер сотник Зенон Стефанів, який служив в українській Галицькій Армії, нагороджений численними військовими відзнаками, військовий історик, журналіст, автор багатьох праць з військовою тематикою, член НТШ, співробітник Енциклопедії Українознавства, член ОБУА і Американського Військового Інституту — сл. п. Зенон Стефанів.

Покійний народився в Топорівцях, України, брав участь в українських визвольних змаганнях, був старшиною в польській, а часі Другої світової війни в Українській Національній Армії (УНА); написав численні праці, між ними: „Українські збройні сили

1917-1921 рр.”, „Українське боту, 10-го січня, 1976 р. в Ньюарку помер сотник Зенон Стефанів, який служив в українській Галицькій Армії, нагороджений численними військовими відзнаками, військовий історик, журналіст, автор багатьох праць з військовою тематикою, член НТШ, співробітник Енциклопедії Українознавства, член ОБУА і Американського Військового Інституту — сл. п. Зенон Стефанів.

Панахида буде відправлена в середу, 14-го січня п. р. о год. 8-й вечора в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Ірвінгтоні, а похорон відбудеться в четвер, 15-го січня о год. 8.30 ранно до української католицької церкви св. Івана Хрестителя, а опис на український православний цвинтар св. Андрія в Вавил Вруку. Покійний залишив в жалобі сестер Наталію Чапленко з чоловіком Василем, Ольгу Савицьку з родиною та інших членів родини в ЗСА, Канаді, Німеччині і Україні.

Леонід Плющ і його дружина Татяна і за ними їхні сини виходять з поїзду в Марчегі біля Відні, куди вони приїхали поїздом з Чехо-Словаччини.

АКТУАЛЬНА СПРАВА

(Закінчення зі стор. 2-ої).

нів доларів; п'яносто серед молоді — основа всяких злочинів, але продуктивні аль-когольні напої видають сотні мільйонів доларів на різні засоби пропаганди, а в поодиноких стейтах стараються впровадити закони, щоб об'єднати вік молоді з 21-го року життя до 18, яка має право купувати алкоголь (пити вона і так має можливість, бо старші її куплять).

Немає майже жадних старань зі сторони держави, стейтів, Церков, вишівних чи суспільно-громадських організацій, щоб обмежити уживання алкоголю чи нікотину (куряті всі масово і всюди, навіть у притворах церков та у школах на очах учителів, часом 10-літні діти) та творити відповідні установи чи організації для поборювання виразки п'яності та масового куріння...

На жаль подібна ситуація існує також серед нашої суспільності, на що вплинули вищевказані обставини. У нас організовано у всіх містах і навіть малих осередках клуби, що колись були осередками культурного життя з хорами, аматорськими гуртками, бібліотеками, спортивними дружинами, а в останньому часі при них залиши-

Mykola Cenko
1122 Loudon St. W.
Philadelphia, Penn. 19141

НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ...

(Продовження зі стор. 2-ої)

леза, голки, ручник, олівці... виделки і ножи хворим не видаються". Для кращої контролю у такому відділі "виділяється т. зв. палата для спостережень, куди поміщають хворих, які потребують особливого строгого нагляду... нагляд не треба послаблювати ні вдень, ні вночі; в палаті, куди звичайно поміщають таких хворих (палата для спостережень), вночі має бути достатнє освітлення". Між іншим, також "при цих відділеннях о б л а дуються ізолятори". Щодо зв'язку хворого із зовнішнім світом, то процедура дуже проста: "всі листи з відділення повинні бути прочитані медичною сестрою або лікарем. Листи, які за своїм змістом мають явно хворобливий характер або містять нісенітничі, відсилає не слід. Ці листи медична сестра повинна передати лікарю. Листи і записи, що поступають і відділення, перед тим, як їх роздати хворим, також повинні бути прочитані". Тепер ясно? У цьому ж розділі підруч-

ника докладно описується, як втихомирювати хворого із побудженням, хвилюванням, депресивним станом тощо, але також техніку зв'язування, насильного тримання і насильного корблення у випадку, коли хворий відмовляється від харчування. Рекомендують докладну техніку кормлення через зонду, запущену в шлунок. До цієї теми повернемося при іншій нагоді.

У згаданому підручнику, однак, описується звичайні психіатричні лікарні, куди, мабуть, може бути доступ відвідувачам тощо. Мають такі лікарні, як видно із докладних описів в різних матеріалах, різні відділи, а в тому вгорі описаний відділ для "неспокоїливих хворих". Якщо акцент так виглядає звичайна лікарня, то як же тоді треба собі уявити оці "спецлікарні", де тримають ув'язнених не лише "неспокоїливих", але й "підозрілих" дисидентів, інакшедумачих?

(Продовження буде)

Звичка, якої ми мусимо позбутися

Звичка, навичка, або наліг буває усілякого характеру, а саме позитивного, тобто корисного, і негативного, або шкідливого, і обговорення цієї останньої є метою моєї скромної статті.

Зберіганням книжок чи це буде белетристика, оповідання легкого жанру, гумору, історії, етнографії, географії, і з різних ділянок народної культури займаються приватні і публічні бібліотеки, де можна даром або за мінімальною оплатою випозичати книжки і тим чином поширювати своє знання, уприсмилювати час вибраними творами письменників, проте й не забувати, що виписані книжки мусимо повернути до бібліотеки. А навчальні чи наукові ми повинні зберігати у своїх приятелів чи знайомих з їхніх приватних бібліотек, то ми не повинні їх звернути власникам. А як ця справа маєст у нас в дійсності? На жаль, дуже негати. Культурна поведінка, проте, типове явище, що коли власник упоминається за зворот книжок, то отримує

Замість квітін на свіжій могилі
бл. п. радн. АНТОНА ЧАПКІВСЬКОГО
у Філадельфії, Па.,
складено 20.00 доларів
на українські студії в Гарварді.
Ольга і Михайло СЕРЕДА
Осип ЯНКЕВИЧ

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Золочівцями та Приятелями,
що у неділю, 11-го січня 1976 р., на 72-му році життя,
по довірі і важкій недугі, прийнявши
Найсвятіші Тайни, помер
наш Найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, КУЗЕН І ВУНКО

БЛ. П.
ЛЕВ ГУСАК

Тіліні Останки Покійного спочивають в похоронному заведенні Кроніцкі і Мек Краккен в Лінден, Н. Дж. при 2124 East St. George Avenue.
ПАРАСТАС — у вівторок, 13-го січня 1976 р. о год. 8-й веч.

ПОХОРОННА СВ. ЛІТУРГІЯ — в середу, 14-го січня 1976 р. о год. 9-й рано в храмі св. Володимира в Елізабет, Н. Дж., звідси Тіліні Останки будуть перенесені на приватний св. Території в Ротвей, Н. Дж. і зложені в родинному гробіні.
Про участь у похоронних підравах і молитви за душу Покійного просимо:

ЯРОСЛАВА ГУСАК — дружина
ЛІДІЯ та ІГОР — діти з родинами
та близька і дальня Родина в Америці,
Канаді і в Україні

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 10-го січня 1976 р. відійшов у Вічність,
на 92-му році життя у Трентоні, Н. Дж.

БЛ. П.

ТАДЕЙ ЗАЛЕСЬКИЙ

гімназійний учитель та держ. професор у Заліцких, Самборі, Стрию і Новому Ульмі, директор Рідної Школи та учительського семінара, посол до Української Національної Ради у Станіславі.

ПАРАСТАС — у понеділок, 12-го січня 1976 р. о год. 7:30 веч. у похоронному заведенні Кошика, 990 S. Broad Street, Trenton, N.J.

ПОХОРОН — у вівторок, 13-го січня 1976 р. о год. 10-й рано в церкві св. Йосафата, 1195 Deutz Avenue, Trenton, N.J. на український православний цвинтар у Бавид Врук, Н. Дж.

Опекаючи Родина:
дружина — МАРІЯ з ШАНКОВСЬКИХ
дочка — ЛАРИСА ОНИШКЕВИЧ
з чоловіком ЛЮБОМИРОМ
брат — ОСИП ЗАЛЕСЬКИЙ
племінниця — ЛІДІЯ СТАСЮК
і ХРИСТИНА ШИПІЛІВА з рідними
Родина НЕГРЕБЕЛЬСЬКИХ,
ШАНКОВСЬКИХ і ОНИШКЕВИЧІВ

Замість квітін, бажаних, просимо складати пожертви на Енциклопедію Українознавства НТШ у Сарселі.

А. Каркоць

ЩИРІ ПОБАЖАННЯ І ПОДЯКА

ДЛЯ

Д-ра Марка Олесницького

ЕВФРОЗИНА Р. КАЛІБА

Ірвінгтон, Н. Дж.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ

1-й ВІДДІЛ В НЬО ЙОРКУ

— влаштовує —

НОВОРІЧНУ ЗАБАВУ

в суботу, 17 січня 1976 р.

у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

140 2-га Авеню в Нью Йорку
Грас оркестра "ДОМІНО" під проводом Анни Кухта
Початок — год. 9-та веч.

Увага! ГУГУЛИ Увага!

І ЛЮБИТЕЛІ ГУГУЛЬЩИНИ!

Ласкаво повідомляємо, що ПЕРШИЙ ТОМ

„ІСТОРІЯ ГУГУЛЬЩИНИ“

ЗНАХОДИТЬСЯ

в переплетні. Тож у скорому часі передплатники мати-

муть його. Хто же не замовив, ласкаво просимо замов-

ити. Тепер передплата коштує 25.00 доларів. А від 1-го

лютого 1976 р. передплата буде підвищена. Гроші про-

симо слати на адресу „Гугулі“ в Чикаго.

„CHUTSLAND“ — Quarterly Journal

c/o Ukrainian National Museum

2453 West Chicago Avenue, Chicago, Ill. 60622, USA

Конференція Гугульських Товариств

Америки й Канади

ТОВАРИСЬКИЙ КЛЮБ МЕНШКАНЦІВ

УКРАЇНСЬКОГО СЕЛА, ГЛЕН СПЕН, Н. П.

Програма на січень 1976 р.

1. 17-го січня: Інж. СТ. ІЛЬНИКОВИЧ: Українські Дні в Римі в часі святкування Божого Року.
2. 24-го січня: ред. ВАСИЛЬ КАЧМАР: Слуга Божий Андрей — Апостол Єдності.
3. 31-го січня: М. І. Р. КУЩІ: Дитячі садочки в Україні — в прозірках.

Запрошується всіх мешканців нашого села і їх гос-

тей і всіх українців замешкавших в околицях Порт Джер-

сіс і Мідлтаун, брати численну участь у цих цікавих

наших дискусійних імпрезах.

Імпрези відбуватимуться о год. 6-й веч. в залі під

церквою св. Володимира.

УПРАВА КЛЮБУ

ПОВІДОМЛЕННЯ

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО СПІВЧОГО

Т-ВА КОЗЗАР у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

повідомляє, що

грошові пожертви

НА ВИДАННЯ ТВОРІВ БЛ. П.

Д-ра Антона Рудницького

Є ЗЛОЖЕНІ НА КОНТО # 3891

в Українській Кредитній Кооперативі

„Самопоміч“ у Філадельфії.

Просимо Велимишанових Громадян, які здеклару-

вали свої пожертви на трині по похоронах, зложити ці

пожертви на вище згадане конто.

Список жертвodawців буде своєчасно видрукований

у нашій пресі.

EDITION FOUND OF DR. ANTON RUDNYTSKY
Account # 3891
Ukrainian Selfreltance Federal Credit Union
4814 North Broad Street, Philadelphia, Pa. 19141
Telephone: 455-8770
Управа Хору КОЗЗАР у Філадельфії

Рік Жінки і збірка на інвалідів

В українських газетах, промовах, конгресах підкреслюють ролі і працю українських жінок.

Проте, забувають наші дописувачі і прелегенти про дрібну органічну працю нашої жінки, немов би вона була самозрозуміла! А так воно не є. Наприклад, Наталія Лозинська, без жадного наказу чи доручень у старшому вже віці доас про інвалідів Української Армії. Як би не вона, то до каси відділу ОБВУА не прибуло би цього року, Року Жінки — 425 дол.

Наталія Лозинська, член Відділу і колишня членка жіночого корпусу Української Армії, що діяв в штабах армії, в лікарнях, в канцеляріях бригад і куренів від 1-го листопада аж до Чотирьохтінки смерті. Хотіли і намагались жінки допомогти створити самостійну Україну. Тому, тепер на еміграції, вони не можуть мовчати і безсердечно глядіти на тих, що колись боролися за незалежність України, а сьогодні нездібні до праці, а ще й до того в похилому віці.

Щороку така збірка, окрема від збірки Відділу, що переводиться під церквою, приносила коло 200 дол. Цього року, Року Жінки, вона принесла 425 дол.

Пані Лозинська видно вміє промовити до серця, бо телефонічно і на зборах Ветеринарних Лікарів зусилля зібрати дар Восному Інвалідів в Році Жінки і перевищила попередні свої збірки. Люди, яких вона переконала склали: д-р Ахіль Хрептовський і д-р Іван Рудавський по 50 дол., д-р Вол. Фединак 30 дол., адв. Орест Попель 15 дол., а по 10 дол. склали: о. крилош. Павло Джулинський, о. крилош. Марія Бутринський, о. д-р Іван Тілявський, о. Іван Кротець, д-р В. Богонович, д-р Я. Дани-

лишин, д-р П. Демус, д-р В. Дробовський, д-р П. Гладкий, д-р Наталія Григорчук, д-р В. Ястрембський, д-р Іван Лесейко, д-р Г. Лозинський, д-р Лев Муравський, д-р П. Надзікевич, д-р П. Остапчук, д-р Марія Пенсак, д-р В. Петрина, д-р П. Попович, д-р П. Сеніца, д-р Арсен Шпур, д-р Юлія Куляс, д-р Тетяна Рудавська, д-р В. Дробовський, інж. Ст. Куропас, мтр Віра Іваничівка, Марія Боднарчук і проф. В. Калиниченко по 6 дол.; д-р В. Маркус і Любомира Лукоська, інж. О. Караван по 5 дол.; Вікторія Караван 2 дол. і Стефанія Артимович 1 дол. Разом — 425 дол. Ось, що може зробити одна жінка!

Степан Куропас

Цим вечором Студентська

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Дружинами і Знайомими,
що в суботу, 10-го січня 1976 р. у Вашингтоні, Д.К.,
відійшов від нас передчасно, після короткої
і важкої недуги,
наш ЧОЛОВІК, БАТЬКО, СИН І БРАТ

БЛ. П.

АПОЛІНАРІЙ ДАНИЛЮК

бувший аташе, бувший сільсько-господарський аташе
Міністерства Сільського Господарства Сполучених Шта-
тів Америки, проживавши 54 роки.

ЗАУПОКІННА СЛУЖБА БОЖА відбудеться в ук-
раїнській католицькій церкві у Вашингтоні, 4817 Wadgden
Avenue N.W., в середу, 14-го січня 1976 р. о год. 8-й веч.

ПОХОРОН — у четвер, 15-го січня п. р. о год. 12-й
вполудні на український православний цвинтар в С.
Бавид Врук, Н. Дж.

Замість квітін на могилу Покійного, просимо жер-
тувати на потреби української католицької церкви у
Вашингтоні.

Глибоко засмучені:
дружина — СОНЯ
діти — КАТРУСЯ та ІВАСЬ
мати — КАТЕРИНА
і брат — ВОДЯН ДАНИЛЮКИ

З глибоким смутком повідомляємо,
що 10-го січня 1976 р. в Ньюарку, Н. Дж. на 74-му році
життя після короткої, але тяжкої хвороби помер
наш БРАТ

БЛ. П.

ЗЕНОН СТЕФАНІВ

народжений у с. Топорівцях на Україні, сотник УГА,
нагороджений військовими орденами, історик україн-
ського війська, член НТШ, журналіст, співробітник Ен-
циклопедії Українознавства, член української організа-
ції (ОБВУ) та Американського Мілітарного Інституту.

Засмучені цією втраченою:
НАТАЛІЯ ЧАПЛЕНКО — сестра
з чоловіком ВАСИЛЕМ, дочками
ТАІСОЮ, АННОЮ та МАРІСОЮ
ОЛЬГА САВІЦЬКА — сестра з чоловіком
ПЕТРОМ в Німеччині

Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді
та Європі

ПАНАХИДА відбудеться в похоронному закладі
Литвиана, в середу, 14-го січня п. р. о 8-й год. вечора.

ПОХОРОН відбудеться в четвер, 15-го січня п. р.
о год. 8:30 рано з похоронного заведення Литвиана і Лит-
виана, до української католицької церкви св. І. Христия-
н, відтак на український православний цвинтар св. Ан-
дрея, С. Бавид Врук, Н. Дж.

Марія Поліська
85 Silver Street, Newark, N.J. 07106

З великим жалем повідомляємо, що в четвер, 4-го грудня 1975 року
в Гамілтоні, Онтаріо, заснув на Віки, на 87-му році життя,
наш Найдорожчий ТАТКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

БЛ. П.

ПРОФ. АНТІН МИКИТЮК

бувший доповідний директор гімназії УІТ в Коломиї.
ПОХОРОН відбудеться в понеділок, 8-го грудня 1975 року.

Щиру подяку складаємо о. деканові Антонові Цимбалістому за підвідини в
шпиталі, за відслуження Панахид і Заупокійної Служби Божої та за прошальну
промову над домовином.

З глибоким серцем дякуємо п. д-рові Ярославові Березовському та його дружині
п-лі д-ру Ларі Березовській за їх щиру та дружню лікарську опіку, яка далеко ви-
ходила поза межі звичайних лікарських обов'язків.

Щиру дякуємо нашим Приятелям та Знайомим за квітін та вінки, за участь у
Панахиді і похороні, за поміч у перенесенні домовини, за поміч у прилаго-
дженні трини та за моральну піддержку у нашому горю.

У глибокому смутку:

СОНЯ і д-р РОМАН НАВАЛЬКОВСЬКИЙ — дочка і зять
СТЕПАН і ВАСЯ МИКИТЮКИ — син і невістка
Внуки та Правнуки

Субота, 7-го лютого 1976 р.

Год. 8:30 вечора
Відома оркестра з участю тріо „ВОЛОШКИ“
Стрий вечірній.

КАРНАВАЛОВИЙ БАЛЬ ХОРУ „ДНПРО“

в КЛІВЛЕНДІ, Огайо

Представлення дебютанток переведе В. Кавка

Sheraton Inn —

HOPKINS AIRPORT

Pickwick Ball Room

Кандидаток зголошувати

до кінця січня — тел. 884-8219

ЛЕОНІД ПЛЮЩ...

(Закінчення зі стор. 1-01)

ряд Франції хотів надати розголосу цій справі тому, що вже уділила права азіло генералові Спінолі, якого віддалено з Мадриду.

Лікарі, які виявили зразу, що Плющ є людиною нормальною і тільки неймовірно фізично знищеною, заявили, що він є до вилікування. Сьогодні лікарі мають поділу думку: одні твердять, що він є абсолютно до вилікування і уважають, що вже після двох ночей відпочинку він виглядає і почуває себе краще; інші уважають, що годі собі уявити, щоб після такого довгого насильного "лікування" наркотиками, його лікування не тривало довічно, але усі уважають, що його психічні здібності не є порушені.

Якщо ходять про матеріальну допомогу, то з українського боку є задоволення, що навіть громада у Франції готова дати приміщення, в якому родина Плющів мала б потрібну опіку. Однак, поки що справа не є актуальною тому, що Комітет Математиків вважає це своєю відповідальністю, щоб Плющам дати спокій і відпочинку, а хворого Леоніда вилікувати. Спілка французьких учителів заповіла, що на час трьох місяців, на які поки що є візи, вона перебрала на себе всі матеріальні зобов'язання.

Спілка подав редактор Т. Дж. в телефонічний депеші з Парижа в понеділок, 12-го січня. З уваги на важливість справи та на велике зацікавлення нею найширших кіл своїх читачів, "Свобода" протягом минулої п'ятниці, суботи і неділі була весь час в телефонічному зв'язку з деякими громадянами та своїми співробітниками і дописувачами в Європі, зокрема з д-ром Сергієм Накловичем у Відні, кореспондентом і співредактором швейцарських газет Богданом Осадчуком, який супроводив Плющів з Відня до Парижу та був учасником їх пресових конференцій, своїм постійним співробітником Т. Дж. в Парижі та іншими.

Ред. Богдан Осадчук в окремій депеші до "Свободи" про першу пресову конференцію Плющів у Відні пише:

ВІДПОВІДЬ ЗА ДОПОМОГУ

Відень. (Б. Осадчук). — Тетяна Плющ-Житницька висловила в імені її чоловіка та власному на міжнародній пресовій конференції у Відні в суботу 9-го січня подяку всім українцям в Америці, Канаді та Європі за політичну, моральну і матеріальну підтримку під час боротьби за звільнення Леоніда Плюща. Радіопередачі та протести українців у всьому світі, листи від земляків із-за кордону та пакети були для неї та дітей джерелом радості, сили і пружинки. Вона просила продовжувати цю боротьбу для інших мужніх синів і дочок незалежної України, як Мороз, Чорновіл, Світличний, Караванський та інші. Особливо тяжке положення лікаря Івана Плахотника, ув'язненого у Дніпропетровській спеціальній Леоніда Плюща, його жінку та синів Діму та Лесюка вдалося на австрійському кордоні члени української Австрії, Франції та Німеччини. Допомогу для Плющів організує директор ЗУАД-К у Європу Михайло Рудко, який також був на кордоні і у Відні. Леонід Плющ знаходиться під опікою лікарів з Англії, Франції й Австрії. Він дуже знесиленний і втомлений. Сім'я має бути скористана з візи і за проханням французького уряду — сказано в депеші Б. Осадчука.

— О —

З одержаних з багатьох джерел вісток та інформації згадасмо ще коротко про деякі з цікавіших.

В місцевості Маргетч біля Відня, куди Плющі приїхали з Чехо-Словаччини поїздом, очікували на них численні кореспонденти та представники Міжнародного Комітету Математиків для звільнення Плюща, з його секретарем п. Вруе та інш. З українців були д-р Сергій

Безсила лють...

(Л. К.) — У совєтському журналі "Київ", у грудневому числі з 1975 р. надруковано памфлет Івана Качана, лауреата премії імені Ярослава Галаана, п. н. "Сонярабій кобили". Памфлет передбачає мотто: "Недобиті українські буржуазні націоналісти розкидані по закордонних, спілкуються з найчорнішими силами реакції. Час від часу на націоналістичні смітники, лани добродії", допінговані імперіалістичними розвідками, вчиняють галас про нові "визвольні походи".

У памфлеті автор зображує українське військо, що йде походом, співаючи стріпціх пісень, щоб винищити "геть до ноги... Старих, малих... у Львові, за Львовом, обабіч Збруча, над Стиром, Теретвою, Вореклюю і Дніпом... До ноги! Всіх до одного. Всю збільшену Україну — до ноги! До центу!... І всі йдуть проїняті, ідею високого чину і великого змагу", а їх освітлює, благословення від преподобного Мстислава, від великомученика кир Іосифа і від Івана Гриньоха".

Які відправляють панахиди за "упокой Скоропадського, Сіборського, Коновальця, Бандери і тому подібної Петлюри... Служать за здоров'я Мао, Стецька, Моше Даяна і всіх тих, що дають націоналістам сподівання і подаяння".

У поході, щоб здобути Київ від большевиків беруть участь два мізерні сотворіння, фірми Тимко і його коляна, що везе воза кобила Ряба — обидвоє вони представники "українського буржуазного націоналізму", а також українські емігранти, що опинилися за кордоном. І автор з особливою цинічною майстерністю описує, на його думку, занепад української еміграції, коли пише: "З того часу, як Тимко прибув на гомстед бравим і воїновичним, ліпшим", обоє вони ой поділися. У Рябій вилізли клуби і хребет, у нього — скальчене під Бродами око. В неї облізла рипиця, а в нього голова. У Рябій печуть обчурні посторожники боки, а йому дош-

Куба далі посилятиме воєнників до Анголі

Гавана. — Карлос Рафаель Родрігез, заступник прем'єра Куби, у неділю, 11 січня, заявив групі американських кореспондентів, що його країна далі посилятиме свої військові частини до допомоги марксистському "Народному руху" за визволення Анголі, тобто однієї з трьох фракцій, які змагаються за владу в тій африканській країні, навіть якщо б Організація Африканської Єдності, яка тепер відбуває на раду в Адіс Абаба, Етіопія, проголосувала резолюцію, якою закликала б до припинення будь-якого закордонного втручання в справу Анголі. Кубинський заступник прем'єра сказав, що Гавана відтворює свої військові частини з Анголі тільки тоді, коли цього жадає Агостіньо Нето, провідник ангольських марксистів. Родрігез відмовився підтвердити, що в Анголі тепер є коло 7500 кубинських воєнників, але заявив, що кубинські "добровольці" прибули до Анголі в жовтні минулого року. Тимчасом, на нарадах Організації Африканської Єдності (ОАЄ), яка складається з 46 держав, 22 делегати у понеділок, 12 січня, заявили за визнанням марксист-

Совєти закрили деякі харчеві крамниці з браку товару

Москва. — Ройтерс, покликуючись на совєтську сільськогосподарську газету "Сельская Жизнь" з 11-го січня ц.р., інформує, що від деякого часу хліб та інші харчеві продукти в Совєтському Союзі були так драстично зменшені, що їх взагалі не доставляли до багатьох, головних сільських і підміських крамниць. Деякі крамниці закрили більше як три місяці і тільки населення, щоб забезпечити харчами, мусить дуже часто відвідувати далекі подорожі до великих міст. Названа газета, публікуючи кілька закладень читачів, стверджує, що такі факти дійсно мали місце, але в статті нічого не згадується про катастрофальні живна в СССР літом 1975 року, а всю винуватину за погану доставку харчів спихається на районні і обласні сільськогосподарські пункти, які, мовляв, "занедбали доручення ім справу".

численні американські газети, включно з "Нью Йорк Таймсом", як також радіо і частинно телебачення. В Америці Плюща називається переважно "совєтським дисидентом", але в поодиноких випадках подається також його українське національство.

СПОРТ

ВІСТКИ УСТ "Ч. СІЧ"

"Ч. Січ" (учні) — "Савт Америка" С.К. (учні) 6:0

"Ч. Січ" (новачки) — "Савт Америка" С.К. (новачки) — 1:0

Петерзон 29-го листопада. — Продовжуються успішні виступи юних футболістів "Ч. Січ" в Молодечій футбольній Лізі Нью Джерсі. Здобувши свою 9-ту за порядком перемогу, цим разом високим вислідом 6:0, учнівська дружина "Ч. Січ" закріпилася на чолі таблиці показника табелі гор, маючи здобутих 6:0 точок і 12:0 відношення воріт. Переможні голи в цих першесних змаганнях здобули: Догана 3, Андрій Бакун 2 і Андрій Зелік.

Наймолодші "Січовики" (новачки) перемогли своїх однокласників з Південної Америки, вислідом 1:0, що його стріляв собі сам оборонець господарів в критичній ситуації під власними воротами.

Успіхи футболістів вихованців "Ч. Січ"

Богдан Бакун, один з найвизначніших юних футболістів "Ч. Січ" на закінчення футбольного сезону середніх шкіл повіту Ессекс був вибраний до 1-ї символічної збірної, так зв. "Великої Десятки". В цьогорічному сезоні Богдан виступав в юнацькій дружині "Ч. Січ", що вже в наступну неділю розпочинає свої лігові гри.

Значних успіхів добилося в цьогорічному футбольному сезоні університетів — Юрій Лемський, вихованець "Ч. Січ" і в минулому двох років асистент інструктора копаного м'яча в Спортивній Школі "Ч. Січ". Як стипендіст за цю діяльність спорту, Юрій продовжує науку і рідночасно виступає в дружині копаного м'яча в Алябамському університеті в Гантсвіллі, стейт Алябама, де професором працює один із інструкторів Спортивної Школи "Ч. Січ" — д-р Остап Стремечкий. Крім праці професора д-р Стремечкий успішно провадить і тренує університетську футбольну дружину, в якій саме в цьому сезоні пописувався Юрій Лемський. Своїми успішними виступами, в яких Юрій виступав і стріляв переможні голи цієї надійний наш спортсмен здобув собі великий

Японія і СССР бажають обмінюватися досвідом в ділянці атомової енергії

Токіо, Японія. — Совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико, який перебував з офіційними відвідинами в Японії і генеральний секретар урядової Ліберально-Демократичної партії Ясугіро Накасонє, дійшли у розмові, яка відбулася в неділю, 11-го січня ц.р., до одногодінного порозуміння, що Японія і Совєтський Союз повинні збільшити омін з ділянки атомової енергії, як важливих матеріалів, які вживаються для мирної індустрії. Японське міністерство закордонних справ при тому інформує, що Ясугіро Накасонє в розмові з Андрєм Громиком знову підніс справу чотирьох японських островів, які були захоплені совєтами в часі Другої світової війни, але Громико не ви-

розголос на спортивних сторінках преси, а радіо, як теж телевізії в стейтах Алябама, Флоріда, Норд Каролайна, Тенесі та інші. Батько Юрія є членом Управи УСТ "Ч. Січ", виконуючи обов'язки касира.

Гаківка

Ведеться дальша кореспонденція і підготовка до сезонаційної зустрічі гаківкових дружин "Ч. Січ" — "Козаки" Вінніпегу, Канада. Згідно з теперішнім планом дружина "Козаки", зложена вповні із студентів університету Манітоба у Вінніпегу, мала б прибути до Ньюарку на час 10-ти днів, 12-22 лютого 1976 року. В цьому часі, "Козаки" мають відіграти два змагання з "Ч. Січчю": одні з Збірною Гаківкової Ліги Юніон Канті. В минулому році "Козаки" здобули звання чемпіонів і вже розпочали успішний новий сезон. В складі дружини "Козаки" виступають: В. Горик, Р. Смит, В. Тимко, Ю. Гаска, З. Романюк, К. Праснюк, Р. Друніч, Д. Давидовський, Ю. Ливак, Дж. Форсайт, К. Рушло, Т. Гумніський, Н. Будик, Я. Бавак, В. Яндик, М. Затворницький, П. Чормандо, П. Мельницький — управитель, о. М. Вічар — тренер. Пересічний вік "Козаків" — 18-22 роки.

Тому, що в цьогорічному складі "Ч. Січ" з огляду на правдо Ліги, виступають значно молодші змагуні, до цієї серії з "Козаками" — "Ч. Січ" виступити підіслана рядом гаківкарів, що змагалися в складі нашої дружини в минулому році.

Театральна Студія Молоді в Чикаго перебувала в домі УСТ "Ч. Січ"

Увечері 29-го листопада м.р. після чудової вистави п'єси в трьох діях "Непереможний Клич", що її показав знаменитий Аксамбл Студії Молоді, (існує при парку св. Володимира й Ольги в Чикаго) в залі середньої школи в Ірвінгтоні, — усі члени Аксамблу на чолі із своїми: мистецьким керівником Любо Цепинським, режисером Лілею Цепинською, помічником режисера Еріх Кон і адміністрацією Студії, відвідали приміщення УСТ "Ч. Січ", в якому члени Управи цього Т-ва Адриян Люба Лапачаки влаштували скромну, але щиро-гостинну перекуску.

О. Твардовський

являв жадної компромісової тенденції. Більше того, у зустрічі з міністром закордонних справ Японії Кіічі Міязава, Громико категорично відхилив японське домагання про повернення островів. Японці натомість дали до зрозуміння урядові СССР, що мировий договір між СССР і Японією не може бути підписаний без цієї передумови, тобто повернення чотирьох островів.

РОЗШУК

Пошукуємо сестрицю НИКОЛУ ПРИИМАКА з села Цілівиці, тепер "Поділля", Тернопільська обл., під час минулої війни пропав, може вбитий або заробив німці на захід. Хто знає би про нього щось, або він сам, прошу дати мені знати на адресу: Дмитро Угрюнок, 69 Ballantyne Ave., Winnipeg, Man. R2W 0T1

ТАРЗАН, Ч. 7416. Стені Кені

Кожна тяжко пройдена милья зближає Тарзана до його дому...

...Нарешті темний тропічний ліс залишився позаду, а перед приятелями аж до

горизонту розкинулися хвлясті степи Кені...

Чи повіриш, вірний друже, що я все ще дістаю гусляку шкіру, коли тільки подумую, що незабаром побачу мою жінку!

Концерт П. Мацюк

Виступ сопрано П. Мацюк чиніть тепер Мацюк-Фоменка: "Гумореску", точніше народну: "А мій милый умер, умер". Найкраще, в дальшому, випала Ю. Майборода, до слів Сосюри: "Не сумуй". Це одна з найширших і наймелодійніших пісень цього талановитого композитора, що її кольоратура Б. Руденко наспівала вже і на платівку. На особливе відзначення заслуговує перше виконання пісні А. Гуатиніна, до слів мужа п-ї П. інж. Т.М. Гріцая: "Воскресла". Це бадора, неспокійна, щира і мелодійна пісня, що може дуже припадати на всякі українські національні академії. Двома веселими надатками закінчила співачка свій виступ.

При фортепіані, доброю і певною співтоваришкою співачки, була відома, з довголітнім мистецьким досвідом, Е. Курилович - Чапельська.

Теодор Терен-Юсєвіч

ВСТУПАЄ В ЧЛЕНІ

УНСоюзу!

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ

БУДИНОК, ВІЗНЕС, ЗЕМЛЮ, звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ GEMINI REAL ESTATE Co. 98 - Second Avenue New York, N.Y. Tel.: 477-6400

ДО ВІНАЙМУ

Елізабет, Н. Дж. МОДЕРНІ 2 1/2 і 3 1/2 КИМ. АПАРТАМЕНТИ з паркуванням. 193.00 дол. Tel.: (201) 352-6333 Ask for Mike.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА УКР. ПОГРЕБНИК Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. ORegon 4-2568

КОВАЛЬЧИК FUNERAL HOME Completely AIR CONDITIONED Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY. Ціни приступні для всіх. Обслуговує чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, клієнт, як і день, так і вночі! WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager 129 Grand Street (cor. Warren Street) Jersey City, N.J. 07302 HEnderson 4-5131

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE 5535 East Tremont Avenue BRONX, N.Y. 10466 Tel.: 853-9476 191 Avenue "A" NEW YORK, N.Y. 10009 Tel.: 674-3830 Директор ІОСФІН СЕНКОВСЬКИЙ Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY. Ціни приступні для всіх. Обслуговує чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, клієнт, як і день, так і вночі!